

**Тарҷуман
шарҳи форсии
шайх Солеҳи Сабзаворӣ
ба
забони тоҷикӣ**

Дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

الحمد لله
الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا
هدى الله لنا

Дарси шонздаҳум

**Мавонези шинохт; Тақлид
аз пешиниён (2)**

Саҳ 50 то 53

Мавонегӣ шинохт; Тақлид аз пешиниён (2)

(أعوذ بالله من الشيطان الرجيم)

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و صلى الله على محمد و آله الطاهرين

Дар дарси қабли рӯшан шуд ки бартарии уламои салаф нисбат ба халаф, як амри қатъӣ ва ғайри қобили тардид нест ва таъбан тақлид аз онҳо вазифаи халаф махсуб намешавад; Чароки аз як сӯ ақл, тақаддуми замони касеро далили қатъӣ барои ҳуҷҷат будани ӯ ё ҳатто олимтар будани ӯ намедонад; Ҳамчунонки мо дар миёни салаф касонеро меёбем ки возеҳоти Исломо намешиносанд ва бар хилофи мусарраҳоти он амал мекунанд ва чизҳое мегӯянд ва анҷом медоданд ки агар имрӯз касе аз мусалмонон бигӯяд ва анҷом бидиҳад, чи басо ба куфр ё залолат ё бидъат ё сафоҳат муттаҳам мешавад, ҳар чанд дар робита бо салаф ба хоҷири эҳтироме ки барояшон қобил ҳастем, ҳамли бар иҷтиҳодашон дар дин мекунем ки албатта як таъруф аз сари рӯ дар бойистӣ аст ва ҷанбаи илмӣ надорад ва ба ҳамин далил, ҳуди салаф чунин нигоҳе ба ин гуфтаҳо ва кардашон надоштанд ва дар миёнашон бар сари онҳо мунозиҳоти хунине вучуд дошт ва аз сӯи дигар нақли ҳам бартарии салаф нисбат ба халафро машқук дониста ва қатъӣ надониста; Бо тавачҷуҳ ба инки дар бархӣ ривоёт омадааст <<Масали ин уммат масали борон аст ки маълум нест аввали он беҳтар аст ё охири он>> ва ин ба маънои қатъӣ набудани бартарии салаф ба халаф аст ки бо ҳукми ақл дар ин бора ҳамоҳангӣ дорад ва нишонӣ дигар аз мутобиқати ақл ва шаръ аст. Ҳосил онки то инҷо маълум шуд бартарии илмӣ мусалмонони нахустин нисбат ба мусалмонони оянда, қатъӣ нест, балки заннӣ аст, дар ҳоле ки занн дар Илом ҳуҷҷият надорад ва барои ақида ва амали мусалмон кофӣ шумурда намешавад ва аз ин рӯ, тақлид аз мусалмонони нахустин ҷойиз нест. Албатта лозим ба ёдоварӣ аст ки мавзӯи баҳси устозунал Мансур дар ин баҳс, <<Тақлид>> аз мусалмонони нахустин аст ва тақлид аз онон бино бар таърифе ки дар оғози ин баҳс баён фармуд, ба маънои пайравӣ аз онон бидуни далил аст, коре ки бештари мусалмонон анҷом медиҳанд ки аз назари бархӣ саҳоба дар бораи се талоқ дар як маҷлис пайравӣ мекунанд бо онки далоиле аз шаръ надорад ва бар хилофи Куръон аст. Бинобарин, устозунал Мансур намефармояд ки агар саҳоба,

Мавонези шинохт; Тақлид аз пешиниён (2)

тобеъин ва атбоъи тобеъин гуфта ё кардаи саҳиҳе мубтани бар китоби Худо ва суннати мутавотири Паёмбар дар рӯшаноии ақл доштанд, мо набояд дар мавриди он аз онон пайравӣ кунем; Чароки ин тақлид аз онон нест, балки пайравӣ аз китоби Худо ва суннати мутавотири Паёмбар дар рӯшаноии ақл аст. Фармоиши эшон он аст ки тақлид аз саҳоба, тобеъин ва атбоъи тобеъин ба маънои пайравӣ аз гуфта ва кардаи онон бидуни далиле аз китоби Худо ва суннати мутавотири Паёмбар дар рӯшаноии ақл, ҷойиз нест; Чароки вақте китоби Худо ва суннати мутавотири Паёмбар дар рӯшаноии ақлро канор мегузorem, гузаштагон ва ояндагон бо ҳам баробар мешаванд ва дигар наметавон бархӣ аз ононро аз бархӣ дигар бартар донист; Бо тавачҷух ба инки молики бартарӣ, мутобикат бо китоби Худо ва суннати мутавотири Паёмбар дар рӯшаноии ақл аст, на тақаддум ва таъаххури замонӣ. Аз лиҳози илмӣ ҳам наметавон бартарию гузаштагон нисбат ба ояндагонро қатъӣ донист; Чароки далиле барои он вучуд надорад ва ҳатто шавоҳиде барои хилофи он мавҷуд аст.

Аммо устозунал Мансур пас аз табиъии ин нуктаи бисёр муҳим ки асоси тақлид аз мусалмонони нахустинро мутазалзил месозад, ба нуктаи бисёр муҳимми дигаре мепардозад ва он ин аст ки ҳатто агар олимтар будани мусалмонони нахустин нисбат ба мусалмонони ояндаро қатъӣ бидонем, боз ҳам наметавон тақлид аз ононро барои мусалмонони оянда ҷойиз бишуморем; Зеро қатъӣ нест ки ин илми бештари онон, ба таври комил ва холис яъне бидуни нуксон ва таҳриф, ба мусалмонони оянда мунтақил шудааст. Эшон дар баёни ин нуктаи бисёр муҳим мефармояд:)

Бо ин ҳол (ки гуфтем илми бештари мусалмонони нахустин дар бораи шаръ собит нест), **ҳақ он аст ки илми бештари мусалмонони нахустин дар бораи шаръ низ, дар сурате ки собит бошад, ҳингоме барои ояндагон қобили пайравӣ аст ки қатъ ба интиқоли саҳиҳ ва комили он тавассути онон вучуд дошта бошад** (чун вақте эҳтимол бидиҳем илме ки аз онҳо барои мо расидааст, саҳиҳ ва комил нест ва тавассути ҳуди онҳо ё касони дигар, дучори нуксон ва таҳриф шудааст, дигар наметавонем аз онҳо пайравӣ кунем, ҳар чанд дар воқеъ аз мо олимтар буда бошанд), **дар ҳоел ки инсофан қатъ ба он** (яъне қатъ ба интиқоли саҳиҳ ва комили илми онҳо) **вучуд надорад ва танҳо ҳусни занн ба он мавҷуд аст** (ба ин маъно ки бидуни далили қатъӣ, ба онҳо хушбин ҳастем ва умедворем ки илми ба Исломо саҳиҳан ва комилан аз

Мавонегӣ шинохт; Таклид аз пешиниён (2)

соҳиби шарият гирифтаанд ва даст нахӯрда ба мо мунтакил кардаанд) **ки барои чунин кор хатаре кофӣ нест** (чун занн дар Ислом хучҷият надорад ва хусусан барои чунин кори муҳимме кифоят намекунад); **Чунонки Худованд фармудааст:** **﴿إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا﴾¹**; **<<Ҳароин занн чизеро аз ҳақ кифоят намекунад>>**; **Чароки бо тавачҷух ба вучуди ихтилофоти фикрӣ** (дар бораи ақоид ва аҳкоми Исломи) **ва сиёсии** (дар бораи ҳилофат, ба сурати) **амиқ** (аз лиҳози кайфӣ) **ва густарда** (аз лиҳози камӣ) **дар миёни мусалмонони нахустин** (яъне саҳоба, тобеъин ва атбоъи тобеъин) **ва истилоъи ҳокимони ҷаббор** (монанди Умавиён) **бар онон пас аз Паёмбар салаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам** (ки ононро ба гуфтаҳо ва кардаҳои судманд барои худ во медоштанд ва аз гуфтаҳо ва кардаҳои зиёнбор барои худ боз медоштанд), **ангезаҳои фаровоне барои кетмони илми саҳиҳ ва комил тавассути онон вучуд дошт, балки чи басо изҳори он дар бисёрӣ аз маворид, барои онон мусталзими усру ҳарач** (яъне машаққати фаровон) **ва даст шустан аз молу ҷон ва обурӯ буд** (чароки ҳокимони ҷаббори Умавӣ ва Аббосӣ, ононро дар сурати изҳори бахше аз улум ва огоҳиҳошон ба зиндон меандоштанд ва ба қатл мерасонданд ва бадном месохтанд; Чунонки намунаҳои фаровоне аз ин қабил дар даст аст); **Ҷудо аз он ки ба таври ҳатм, дастикам бархӣ аз онон** (яъне мусалмонони нахустин), **хусусан дар наслҳои дувум ва сеум** (яъне тобеъин ва атбоъи тобеъин), **аз ҳавои нафс ва матомегӣ дунё пайравӣ мекарданд** (монанди дӯстдорони банӣ Умая ва банӣ Аббос) **ва табъан илми худро аз рӯй амд** (бо ангезаи найли ба мол ва мекнат), **кетмон менамуданд; Чунонки ривоёти зидду нақизи фаровоне аз онон расидааст ки муттаҳами аслий дар робита бо бархӣ аз онҳо худӣ ононанд** (на касоне ки аз онон ривоят кардаанд. Комилан пайдост ки устозунал Мансур ба намунаҳои айнии фаровоне аз ин афрод назар дошта, вале зарурате барои ном бурдан аз онҳо дар инчо надидааст. Бо ин ҳол, дар бархӣ мабоҳиси оянда, ба муносибат аз бархӣ аз ин афрод ном бурда ва аз нақши онҳо дар гумроҳии мусалмонони оянда парда бардоштааст). **Бо ин васф, ҳатто агар олимтар будани наслҳои нахустини Исломӣ дар бораи шаръ, мусаллам бошад, изҳори илми саҳиҳ ва комил тавассути онон барои ояндагон мусаллам нест ва ҳамин барои худдории ояндагон аз пайравӣ онон кифоят мекунад**

1 . Юнус/ 36.

Мавонези шинохт; Тақлид аз пешиниён (2)

(чун занн дар Ислом хуччат нест ва пайравӣ танҳо бар пояи яқин ҷойиз аст ва яқин ба интиқоли саҳиҳ ва комили илми салаф ба халаф вучуд надорад. Бо ин ҳол, мумкин аст касе дар инҷо ишкол кунад ва бигӯяд ки ҳар чанд хиёнат дар миёни салаф ҳам вучуд дошта, вале дар миёни халаф хеле бештар аст ва бо ин васф, вазифаи халаф аст ки ҳамчунон аз салаф пайравӣ кунанд. Устозунал Мансур дар посух ба ин ишкол мефармояд:).

Оре, мумкин аст кетмони илм ва омехтани он ба дурӯғ (дар бораи муҳолифон) **ва ҷоплусӣ** (дар бораи мувофикон), **дар миёни ояндагон бештар аз пешиниён бошад** (чун инсофан бисёрӣ аз мафосид ва инҳирофоти феълӣ дар миёни гузаштагон камтар буда); **Чунонки Худованд фармудааст:** ﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا﴾;¹ **<<Пас дар пайи онон ояндагоне омаданд ки намозро зойеъ ва аз шаҳавот пайравӣ карданд, пас кжиро хоҳанд дид>>**, вале раӯшан аст ки ин (бартарии ахлоқии нисбӣ) **низ барои пайравии ояндагон аз пешиниён кофӣ нест** (аз инҷо маълум мешавад ки бисёрӣ аз дидгоҳҳо ва корҳои мо дар назари авлиёи Худованд ҳазор айб ва ирод дорад, дар ҳоле ки дар назари мо хеле дуруст аст. Чи бисёр далоиле ки аз назари мо кофӣ аст, вале аз назари бузургони дин кофӣ нест. Аммо аз рӯзи қиёмат ки Худованд ба ҳисоби ақойид ва аъмоли мо мерасад ва айбҳо ва иродҳои онҳоро берун мекашад!); **Чароки дурусттар будани гуфта ва кардаи касе нисбат ба дигарӣ, модоме ки қатъи назар аз гуфта ва кардаи дигарӣ, дар зоти худ дуруст набошад, қобили пайрави нест** (яъне намешавад аз гуфта ва кардаи Зайд, ба хотири инки аз гуфта ва кардаи Амр дурусттар аст пайравӣ кард; Чун мумкин аст аз гуфта ва кардаи Бакр нодурусттар бошад); **Бо таваҷҷуҳ ба инки мумкин аст гуфта ва кардаи нодурусте** (ки бар асоси меъёри шинохт нодуруст аст), **дар қиёс бо гуфта ва кардаи нодурусти дигарӣ** (ки он ҳам бар асоси меъёри шинохти нодуруст аст), **дурусттар шуморида шавад** (чун болотар аз ҳар гуфта ва кардаи нодурусте, гуфта ва кардаи нодурусти дигаре вучуд дорад ва ҳамаи гуфтаҳо ва кардаҳои нодуруст дар як радиф нестанд), **дар ҳоле ки бо лиҳози нодурустиаш дар зоти худ** (қатъи назар аз гуфта ва кардаи дигарӣ), **қобили пайравӣ нест** (бо таваҷҷуҳ ба инки ақлан ва шаръан наметавон аз як гуфта ва кардаи нодуруст, сирфан ба хотири инки аз як гуфта ва кардаи нодурусти дигари дурусттар аст, пайравӣ кард, балки

1 . Марям/ 59.

Мавонегӣ шинохт; Таклид аз пешиниён (2)

ақл ва шаръ танҳо пайравӣ аз гуфта ва кардаи дурустро чойиз медонанд ва бо ин васф, ҳамаи гуфтаҳо ва кардаҳои нодуруст, ҳар чанд дар мизони нодурустии мутафовитанд, дар адами қабулият пайравӣ яқсонанд ва аз ин рӯ, касоне ки устозонал Мансурро маломат мекунанд ки чаро ҳамаи гумроҳонро дар як радиф қарор дода ва масалан номи бархӣ раҳбарони мусалмони мӯътадилро дар канори номи бархӣ раҳбарони мусалмони тундрав овардааст, иштибоҳ мекунанд; Чароки ҳамаи ин раҳбарон, ҳар чанд дар мизони гуфтаҳо ва кардаҳои нодуруст яқсон нестанд, дар адами қобилият пайравӣ яқсонанд ва ҳеҷ як аз онҳо ба пайравӣ аз дигарӣ сазовортар нест ва ҳамаи онҳо дар муқоиса бо касе ки Худованд барои раҳбарии мусалмонон баргузидааст, баробар маҳсуб мешаванд); **Монанди дуруғӯи ки дар муқоиса бо дуруғӯии дигари, дуруғӣ камтар** (аз лиҳози камми) **ё хурдтар** (аз лиҳози кайфӣ) **меғӯянд, вале пайрави дуруғӯи дигар аз ӯ ба ин эътибор, вочиб нест** (таъбир ба дуруғӯ мефармояд, ба сабаби инки ҳар гуфта ва кардаи нодурусте, дуруғ шумурда мешавад); **Чароки вочиб, пайравӣ аз ростгӯён аст** (ва онҳо касоне ҳастанд ки мутлақан дуруғ намеғӯянд на инки камтар ва худтар дуруғ меғӯянд); **Чунонки Худованд фармудааст: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾¹ <<Эй касоне ки имон овардид! Аз Худованд парво кунед ва бо ростгӯён ҳамроҳ бошед>>**; (Ин амри ба ҳамроҳӣ бо касоне аст ки мутлақан дуруғ намеғӯянд; Зеро касе ки як бор дуруғ меғӯяд мумкин аст як бори дигар балки боз сад бори дигар ҳам дуруғ бигӯяд ва бо ин васф, ақл пайрави аз ӯро бар наметобад. Ба ҳамин далил, устозонал Мансур дар саросари ин китоб, ҳатто як маврид дуруғ нагуфта ва созишкорӣ бо золимон ва хатокоронро барнатофта ва дар садади розӣ кардани ҳеҷ шахс ва гурӯҳ ва мазҳабе бар наёмадааст ва дар амал ҳам ҳамагон мебинанд ки зеро бори ҳеҷ гуфта ва кардаи нодурусте намеравад; Бо онки аз ҳар тараф бар рӯй эшон фишор аст ва шиъа як чизе меғӯяд ва сунний як чиз меғӯяд ва салафӣ як чиз меғӯяд ва сӯфӣ як чиз меғӯяд ва Эронӣ як чиз меғӯяд ва Афғонӣ як чиз меғӯяд ва Араб як чиз меғӯяд ва ҳар кас таваккуъ дорад як таъйиде аз эшон бигирад, вале эшон дар мувоҷеҳ бо ҳеҷ як даст аз асли ҳақиқати талхи китоб ва суннат бар намедорад ва бо истиқомат ва устувори ғарибӣ бар рӯй мавзӯи ҳақ пой мефишорад ва аслан аз ақлонияти Исломи фосола намегирад ва тобеъи эҳсосоти касе намешавад

1 . Тавба/ 119.

ва ин барои касе ки бидуни ғараз ва мараз ба гуфтаҳо ва кардаҳои эшон илтифот пайдо мекунад, махсус ва машхуд аст ва инсофан дар ин даврони пур аз дурӯғ ва тамаллуқ, назире барои эшон бо ин ахлоқ ва рӯҳия пайдо намешавад.) **Ҳамчунонки ҳеҷ кас аз мардум нест магар инки аз касӣ дигар аз онон дурусткортар шуморида мешавад** (чун мо ҳеҷ мавҷуди хаби́сиро намеёбем магар инки мавҷудӣ хаби́стар аз ӯ пайдо мешавад то инки ба шайтон меанҷомад), **дар ҳоле ки мусалламан пайравӣ ҳар яке аз онон аз дигарӣ ба ин эътибор**, (шариъатан ва ақлан) **воҷиб нест** (ва онон ҳақ надоранд ба ин эътибор, аз якдигар пайравӣ кунанд, балки вази́фа доранд ки аз дуруст кортарин кас яъне Худованд ва Паёмбараш пайравӣ кунанд).

(Албатта набояд тасаввур кард ки устозунал Мансур бо ин баён, дар садди нафйи фазилати асҳоби Паёмбар салаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам аст; Зеро эшон мункари фазилати ин бузургворон ки Исломо дар садри зухураш пазируфтанд ва ёри карданд нест; Чунонки мефармояд:)

Оре, бегумон гурӯҳе аз мусалмонони нахустин ки Паёмбар салаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва салламо диданд ва итоъат карданд (на инки диданд ва нофармони карданд), **дори фазилат буданд** (бинобарин, сирфи мусоҳибат бо Паёмбар аз назри эшон маншаъи фазилат нест, балки мусоҳибат бо Паёмбар ҳамроҳ бо итоъат аз он ҳазрат маншаъи фазилат аст); **Чунонки Худованд дар бораи онон фармудааст: ﴿وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ﴾** **«Ва пешӣ гирандагон нахустин аз муҳочирон ва ансор ва касоне ки дар некӣ аз онон пайравӣ карданд, Худованд аз онон розӣ шуд ва онон аз ӯ розӣ шуданд ва барои онҳо бихиштҳоеро фароҳам сохт ки ҷӯйборҳое аз зерашон ҷорӣ аст дар ҳоле ки ҳамеша ҷовидон дар он хоҳанд буд, он комёбии бузург аст»**, вале инсоф он аст ки исботи фазилат барои онон, мусталзими нафйи фазилат аз ояндагон нест (чун ба истилоҳ, исботи чизе нафйи мо адо намекунад ва табан аз фазоъили саҳоба лозим намеояд ки мусалмонони оянда фазоъиле надошта бошанд); Балки афзалияти онон бар ояндагонро исбот намекунад; Зеро мумкин аст гурӯҳе аз мусалмонони оянда ки Паёмбар салаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва салламо надиданд ва бо ин ҳол, итоъат карданд, аз онон афзал бошанд; Бо тавачҷӯх ба инки

1. Табба/ 100.

Мавонеси шинохт; Тақлид аз пешиниён (2)

итоъат аз Паёмбар салаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам бидуни дидани он Ҳазрат, душвортар аст (ва аз назари уқало касе ки кори хуби душвортареро анҷом медиҳад, аз касе ки кори хуби осонтареро анҷом медиҳад, афзал аст). Бо ин ҳама, афзалияти мусалмонони нахустин бар ояндагон низ, дар сурате ки собит бошад, танҳо ба маънои бештар будани аҷри онон дар охират аст (чун ҳар кас кори хубтаре дар дунё анҷом бидиҳад аҷри бештаре дар охират дорад) ва лузуми пайравӣ онон бар ояндагонро исбот намекунад (чун аз ҳар касе ки кори хубтаре анҷом додааст наметавон итоъат кард); **Чунонки Худованд фармудааст:** **«انظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ ۚ وَلَآ خَيْرَ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا»¹** <<**Бингар ки чигуна бархӣ аз ононро бар бархӣ дигар фазилат додем ва бегумон охират дар дараҷа ва фазилат додан бузургтар аст>>!** (Ин ояи шарифа далолат дорад ки фазилат дар назди Худованд, марбут ба охират мешавад ва фазилати мардум бар якдигар, фазилати ухравӣ аст ва маншаъи ҳуқуқ ва таколифе дар дунё нест. Ин баҳс дар бораи адами лузуми ақлӣ ва шаръӣ пайравӣ аз пешиниён буд.

Аммо баҳси дувум дар бораи ин аст ки пайравӣ аз пешиниён на танҳо зарурат надорад, балки чи басо мумкин ҳам нест. Устозунал Мансур дар баёни ин мавзӯ таҳти унвони)

[Адами имкони пайравӣ аз пешиниён]

(мефармояд:) **Аз инчо** (яъне мабоҳисе ки то инчо гуфтем) **дониста мешавад ки пайравӣ аз се насли нахустини Исломӣ** (яъне саҳоба, тобеъин ва атбоъи тобеъин), **асосе дар Ислом надорад ва бо ҳеҷ тақрире** (чи ақлӣ ва чи шаръӣ), **қобили тавҷи нест ва ин** (ночойиз будан ва ғайри зарурӣ будани он) **сирфи назар аз номумкин будани он дар воқеъ аст** (аммо суъол ин аст ки ба чи далил пайравӣ аз пешиноён имкон надорад?! Устозунал Мансур мефармояд:); **Чароки се насли нахустини Исломӣ**, (як фард ва як гурӯҳи муттаҳид ва ҳамгун набуданд то пайравӣ аз онон мумкин бошад, балки) **афрод ва гурӯҳи мухталиф бо гуфтаҳо ва кардаҳои мутақод буданд, то ҳаде ки гуфтаҳо ва кардаҳои якдигарро нодуруст медонистанд ва бар сари онҳо, бо ҳам мечангиданд. Рӯшан аст ки бо ин васф, пайравӣ аз онон мумкин нест; Чароки пайравӣ аз гуфтаҳо ва кардаҳои бархӣ аз онон** (ба иқтизои адами имкони иҷтимоӣ

1 . Исроъ/ 21.

Мавонези шинохт; Тақлид аз пешиниён (2)

зиддайн, қобили чамъ бо пайравӣ аз гуфтаҳо ва кардаҳои бархӣ дигар аз онон нест ва), **ба маънои адами пайравӣ аз гуфтаҳо ва кардаҳои бархӣ дигар аз онон аст ва ин корӣ мутаноқиз ва бемаъност** (чун пайравӣ аз бархишон дақиқан ба маънои адами пайравӣ аз бархӣ дигар аст ва аз онҳо ки ҳамаи онон пешиниён шумурда мешаванд, пас пайравӣ аз пешиниён кори мутаноқиз ва бемаъност); **Фориғ аз онки ин пайрави гузинишӣ аз онон** (яъне пайравӣ аз бархӣ пешиниён на умуми онон) **бидуни мураҷҷаҳӣ** (чоиз нест ва мураҷҷаҳ ҳам мусалламан салиқаи пайравони онон нест, балки тарҷихоти ақлӣ ва шаръӣ аст. Бинобарин, пайравӣ аз бархӣ пешиниён, бидуни мураҷҷаҳӣ) **ақлӣ ва шаръӣ** (аз лиҳози назарӣ) **ҷойиз нест ва** (аз лиҳози амалӣ) **ба ихтилоф миёни пасиниён меанҷомад** (чун пайравони як гурӯҳ аз пешиниён бо пайравони як гурӯҳи дигар аз онон ба мунозиба мепардозанд; Бо таваҷҷуҳ ба инки ҳеҷ мураҷҷаҳӣ ақлӣ ва шаръӣ барои ҳеҷ кадомашон вучуд надорад то битавонад дигариро қаноъат диҳад), **дар ҳоле ки бо мураҷҷаҳӣ ақлӣ ва шаръӣ пайравӣ аз онон шуморида намешавад, балки дар воқеъ пайравӣ аз ақл ва шаръ аст** (ва бо ин ҳисоб, наметавон гуфт ки пайравӣ аз бархӣ пешиниён бо мураҷҷаҳӣ ақлӣ ва шаръӣ ҷойиз аст; Чун он дигар пайрави аз бархӣ пешиниён махсуб намешавад). **Аз ин рӯ, гӯё ба тозагӣ** (яъне дар қарни охир) **салафиён низ ба нодурустии рӯйкарди хеш** (дар адвори гузашта) **пай бурдаанд ва дар ҳоли дур шудан аз он** (таъкиди зиёд бар рӯй мутобиқат бо гуфта ва кардаи салаф) **ва бозсозии усули салафия ҳастанд** (ва албатта тавре тазоҳур мекунанд ки гӯё ҳамеша ҳамин рӯйкардро доштаанд); **Чароки онон**, (дар мақоми назар ва гуфту гӯ) **дигар монанди гузашта бар лузуми пайравӣ аз саҳоба, тобеъин ва атбои тобеъин, таъкид намекунанд** (яъне адабети худро тағир додаанд ва дигар намегӯянд ки мусалмонон бояд аз салаф табаъият кунанд), **балки бар лузуми мурочиъаи (мустақим) ба Қуръон ва суннати қатъи назар аз ғфтоҳо ва кардаҳои саҳоби, тобеъин ва атбои тобеъин, пой мефишоранд, вале воқеъ он аст ки** (ин суҳан, шиъори беш нест ва) **онон** (ба сурати воқеъи) **қодир ба ин кор нахоҳанд буд; Зеро пайравӣ аз саҳоба, тобеъин ва атбои тобеъин, ҳар чанд ба сурати гузинишӣ** (яъне пайравӣ аз бархӣ саҳоба, тобеъин ва атбои тобеъин, бо таваҷҷуҳ ба инки пайравӣ аз ҳамаи онон муҳол аст), **дигар як кори ихтиёрӣ нест** (то битавонанд баъд аз ҳазору сад сол, онро қанор бигуздоранд), **бал қоре аст ки** (бо ғушту пӯсти фарҳанги онон омехта шуда ва тору пуди

Мавонеси шинохт; Таклид аз пешиниён (2)

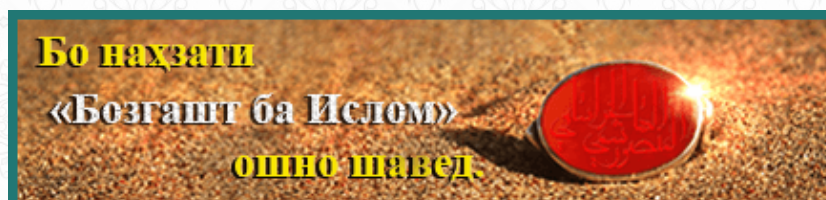
чаҳонбинии ононро фаро гирифтааст ва дигар) **хоста ё нохоста анҷом мешавад; Зеро ончи ба унвони суннат** (дар фарҳанг ва чаҳонбинии онон), **меъри шинохти онон аз Ислом шумрда шуда** (ва ҳатто ҷойгоҳи волотар аз Қуръон пайдо карда), **навъан ривоёти занӣ** (яъне пароканда ва ғайри мутавотир) **аст ки аз тариқи саҳоба, тобеъин, атбоъи тобеъин ва касоне** (аз муҳаддисон) **ки пас аз онҳо буданд, расида ва аз дастабандҳои сиёси ва мазҳабии онҳо** (баъд аз Паёмбар салаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам) **ва ҳаводиси қарнҳои нахустин** (дар замони ҳукумати Умавиён ва Аббосиён), **таъсир пазируфта ва таъан фоқиди асолат ва ҳулус лозим аст** (яъне бахшӣ аз он аслан аз Паёмбар салаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам содир нашуда ва бахшӣ аз он ки содир шуда, дар ин замони тӯлони тавассути ин наслҳои мухталифӯл ахвоъ тағироти фаровоне карда ва каму зиёд шудааст. Ин воқеияте аст ки бисёр мантиқӣ ва табиӣ аст ва далоилу шавоҳиди фаровоне барои он вучуд дорад, балки аслан ғайри он маъқул ва қобили дарк нест, то ҷое ки метавон онро бадеҳи донист; Чароки ҳар кас ин ривоёти пароканда ва ғайри мутавотирро бо ин таъорӯзҳо ва таноқузошон мулоҳиза кунад ва аҳволи ровиёни онҳо дар тӯли ин ҳазору чаҳорсад солро бо ин вобастагиҳояшон ба ҳукуматҳо ва гурӯҳҳо ва мазоҳиби мухталиф дар назар бигирад, бидуни даранг тасдиқ мекунад ки инҳо наметавонанд ҳамагӣ аз Паёмбар содир шуда бошад ва бидуни дахлу тасарруф аз ноҳияи гузаштагон ба мо расида бошад ва бо ин васф, ноҳурсандӣ ва асабонияти бародарони салафиямон ин воқеиятро тағйир намедихад). **Бо ин васф, гӯй барои бозгашт ба Қуръон ва суннат** (бидуни асарпазирӣ аз пешиниён), **дер шудааст ва салафиён, дар сохтори кунунӣ** (ки мубтанӣ бар ривоёт аст), **роҳе ҷуз пайравӣ аз салаф, надоранд** (чун салаф, ровии ҳадис аст ва ҳадис, мабной сохтори кунунӣ аст); **Магар онки сохтори кунунӣ ки мубтанӣ бар занниёт астро бишикананд ва** (бо қабули даъвати Мансури Ҳошими Хуросонӣ) **сохтори дигарро ҷойгузини он созанд ки мубтани бар яқиниёт** (яъне китоби Худованд ва халифаи Ё дар замин) **бошад ва ин роҳи бозгашт ба Ислом аст** (ва ҳамон чизе аст ки устозунал Мансур мусалмонони чаҳонро ба сӯи он фаро меҳонад ва барои он мубориза мекунад); **Чароки Ислом**, (чун дар ақоиди худ ва чи дар аҳкоми худ) **мубтанӣ бар яқин аст ва ҳар чизе ки ба яқин намерасонад** (монанди хабари воҳид), **ҷойе дар Ислом надорад ва ин ба манзалаи қоъидаи ом ва ғайри қобили таҳсис аст.** (Бубинед чигуна ин шахсияти

Мавонези шинохт; Тақлид аз пешиниён (2)

бузург, Исломи ҳақиқиро ба ҷаҳониён мешиносонад ва бо бидъатхое ки беш аз ҳазор сол аст мусалмононро фаро гирифтааст мубориза мекунад! Ин қояидаи бисёр муҳиме аст ки ҳар чи яқинӣ нест ё ба яқин намераснад, Исломи шумурда намешавад ва бидъат аст; Чароки Ислом мубтани бар яқин аст ва ғайри яқиниро кофӣ намедонад ва ин рамзи <<Бозгашт ба Ислом>> ва роҳи наҷоти мусалмонон аст.

Худованд ин муъаллими бузург ки барои ҳидояти мусалмонон зоҳир сохтаастро барои онҳо ҳифз кунад ва шарри душманонашро ки душманони Ислом ва Куръонанд аз ӯ дур бифармояд ва даъваташро ба пирӯзӣ бирасонад то заминаи иқомаи Исломи ҳолис ва комил дар ҷаҳон фароҳам шавад, ҳар чанд кофирон ва мунофиқон дӯст намедоранд.

و السلام عليكم و رحمت الله

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва наشري осори Мансури Ҳошими Хӯросонӣ ҳафизахӯллоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

